

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

(COM(2020) 611 final — 2016/0224 (COD))

forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817

(COM(2020) 612 final — 2020/0278 (COD))

ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) og forordning (EU) XXX/XXX (genbosætningsforordningen), identificering af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818

(COM(2020) 614 final — 2016/0132 (COD))

(2021/C 155/10)

Ordfører: **Panagiotis GKOFAS**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 27.11.2020
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	8.2.2021
Vedtaget på plenarforsamlingen	25.2.2021
Plenarforsamling nr.	558
Resultat af afstemningen	210/9/28
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU noterer sig den nye pagt om migration og asyl, hvis sigte er at tackle et komplekst fænomen med mange facetter. EØSU opfatter de nye forordninger som et positivt bidrag til mere effektiv grænsesikkerhed i EU. Der etableres en bedre og sikrere procedure for kontrol af personer, der rejser ind i EU. En integreret, fælles EU-strategi, der er robust og fremadrettet, har været stærkt tiltrængt i lang tid, men når det gælder migrationsspørgsmålet og asylområdet som helhed, kan det foreliggende forslag ikke ses som et tydeligt skridt fremad, hvilket der er stærkt brug for. **Dertil kommer, at de fire eller fem berørte medlemsstater vil skulle etablere »lukkede centre« baseret på princippet om ikkeindrejse⁽¹⁾ for mennesker i en periode på op til seks eller syv måneder og måske endda mere, indtil udfaldet af procedurerne foreligger, hvilket vil afføde situationer, der er betydeligt værre end før.**

1.2. Der er brug for en større og vidererækkende indsats fra Kommissionen og EU-medlemsstaterne. I nylige EØSU-udtalelser (SOC/649⁽²⁾ og SOC/669⁽³⁾) rejser udvalget kritik af vigtige aspekter af både forordningen om asyl- og migrationsforvaltning og forordningen om asylprocedurer. EØSU ønsker også at understrege, at udvalget efter at have

⁽¹⁾ Ikkeindrejse er et begreb, der har eksisteret både i Schengen og i EU-retten om asyl (artikel 43 i direktivet om asylprocedurer).

⁽²⁾ EUT C 123 af 9.4.2021, s. 15.

⁽³⁾ Se side 58 i denne EUT.

gennemgået de ni forordninger og været i kontakt med Kommissionen mener, at mulighederne for at gennemføre disse ni forordninger på mange områder er problematiske. Der er behov for en mere sammenhængende strategi for migration for at sikre bedre synergier mellem de forskellige EU-forordninger og sikre løsninger på vigtige spørgsmål i de medlemsstater, der i højere grad påvirkes af migration.

1.3. EØSU er betænkelig ved de nye grænseprocedurer, især når det gælder behovet for at beskytte retten til at ansøge om asyl og i forhold til følgende:

- det svage begreb »lande med lave asylanerkendelsesprocenter«
- anvendelsen af dårligt definerede juridiske begreber (»sikkerhedstrussel«, »offentlige orden«), som skaber juridisk usikkerhed
- udenlandske børn mellem 12 og 18 år, der også skal forstås som »børn« i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989
- hvor personer skal opholde sig under grænseproceduren og på hvilke betingelser, og hvordan man undgår et juridisk vacuum ved at sikre retten til effektiv retsbeskyttelse.

1.4. EØSU anerkender merværdien af og behovet for fælles, sammenhængende og effektive asylprocedurer, der overholder internationale konventioner og retlige garantier. Dette vil gavne tilliden i EU og medlemsstaterne gennem håndgribelige solidaritetsmekanismer og den ligelige fordeling af ansvar og forpligtelser. Og alligevel er et sådant fælles, sammenhængende asylsystem, der er udtryk for solidaritet, og hvor ansvaret er ligeligt fordelt mellem medlemsstaterne, ikke omfattet af forslaget. **I forordningen om asylprocedurer bør der også inkluderes en solidaritetsforanstaltning, der med IT-hjælp fra Eurodac udløses, så snart screeningen er blevet foretaget. Hvis »obligatorisk solidaritet« ikke er ensbetydende med »obligatorisk omfordeling« i henhold til bestemmelserne i forordningen om asylprocedurer, eller hvis der ikke indføres procedurer, der giver folk mulighed for at ansøge om asyl i EU-medlemsstater uden at skulle krydse EU's grænser, vil forordningen ikke have nogen virkning i praksis. Omfordeling bør endvidere fremmes med incitament og negative incitament, og asylprocedurerne bør under alle omstændigheder kunne gennemføres i andre medlemsstater og ikke kun i det første indrejseland.**

1.5. EØSU understreger, at det er nødvendigt løbende at måle effektiviteten af de foreslåede nye procedurer gennem systemer til overvågning af overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår sårbare personers og børns rettigheder, den individuelle vurdering af asylansøgninger og effektive retsmidler. Imidlertid rejser spørgsmålet sig om, hvor og hvordan den forbedrede nye pagt og de ledsagende forslag skal gennemføres, og med hvilke former for solidaritets-, omfordelings- eller genbosætningsordninger.

1.6. EØSU støtter et mere integreret og afbalanceret IT-migrationsstyringssystem baseret på en forbedret Eurodacdatabase med fokus på ansøgninger og ansøgere. EØSU havde det indtryk, at Kommissionen erkendte behovet for en fælles tilgang til obligatorisk screening af fingeraftryk og sundheds- og sikkerhedsrisici før indrejse, men trods det avancerede system, der foreslås, er der beklageligvis ingen mulighed for, at en person kan ansøge om asyl i en anden medlemsstat end i det første indrejseland — hvilket burde være muligt. **Reglerne om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, findes for øjeblikket i forordningen om asyl- og migrationsforvaltning, men burde være fastlagt i forordningen om asylprocedurer med mulighed for, at ansøgninger via Eurodac også kan behandles i andre medlemsstater.**

1.7. Selv om EØSU går ind for nye, hurtigere beslutningsprocedurer ved EU's grænser under overholdelse af alle de grundlæggende rettigheder, menneskerettighederne og retlige procedurer, rejser der sig en lang række spørgsmål, som f.eks.: Hvordan gennemfører og sikrer vi disse procedurer? Hvordan gennemfører vi tilbagesendelser? Hvor er solidariteten i forordningen om asylprocedurer for slet ikke at tale om forordningen om asyl- og migrationsforvaltning, hvis der overhovedet er tale om solidaritet? Kan en person, der får asyl, rejse til en anden medlemsstat i stedet for det første indrejseland (*)? Kan medlemsstaterne indrømme asyl for at beskytte mennesker i nød, eller vil de begynde at afvise dem? EØSU opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en grundig gennemgang af forslaget og redegøre for alle elementer og navnlig besvare spørgsmålet: »På hvilken måde forbedrer denne nye pagt den fælles asylprocedure, og hvordan sikrer den retten til at ansøge om asyl?«

(*) Ifølge bestemmelserne i kvalifikationsforordningen er de rettigheder og ydelser, der følger af flygtningestatus/subsidiær beskyttelsesstatus, knyttet til den medlemsstat, der indrømmede den pågældende status.

1.8. EØSU er betænkelig ved gennemførelsen af de nye procedurer for screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser. Denne nye mekanisme øger presset på EU-medlemsstaterne ved EU's ydre søgrænser og fremmer etableringen af lukkede lejre ved eller i nærheden af de ydre grænser. Den slags lejre har skabt alvorlig bekymring i forhold til beskyttelse af menneskerettighederne og tilvejebringelse af acceptable leveforhold for beboerne.

1.9. Resultatet af grænseprocedurerne vil være enten indrømmelse af asyl eller afvisning og tilbagesendelse. I tilfælde af asyl har den asylgivende medlemsstat ansvaret for at integrere de pågældende personer. I henhold til den nye pagt er dette imidlertid ensbetydende med at integrere dem i landene i syd uden nogen mulighed for omfordeling til eller solidaritet fra de øvrige medlemsstater. Hvis der ikke indrømmes asyl, skal medlemsstaten tilbagesende den afviste asylansøger. Med denne tilgang skal det undersøges, hvordan man kan indgå EU-aftaler med oprindelsestredjelande og transitlande og sikre effektive procedurer i henhold til international ret og menneskerettighedsinstrumenter. Der kan ikke indgås nogen aftale mellem medlemsstaterne individuelt, og Kommissionen nævner ikke noget overhovedet om en sådan procedure.

1.10. Udfordringerne i forbindelse med migrationsstyring — specielt med hensyn til at sikre hurtig identifikation af de personer, der har behov for international beskyttelse, eller gennemføre hjemsendelse i praksis (for de personer, der ikke har behov for beskyttelse) — skal håndteres **på en »ensartet måde« af EU som helhed, men det kan de aktuelle forslag ikke siges at gøre.** I realiteten er det den første indrejsemedlemsstat, der skal håndtere dette alene, og der mangler en retfærdig byrdefordeling f.eks. gennem obligatorisk omfordeling af asylansøgere under asylproceduren og behandlingen af asylansøgninger.

1.11. Det er især vigtigt at skabe en bedre procedure, der gør det muligt at identificere personer, som sandsynligvis ikke vil opnå beskyttelse i EU⁽⁵⁾. Med Kommissionens forslag indføres der en **screening for indrejse**, som skal gælde for alle tredjelandstatsborgere, som befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion. Desværre foretages denne »screening før indrejse« imidlertid ved grænsen på det første EU-indrejseområde. »Før indrejse« betyder, at den pågældende person føres til en »lukket lejr« og forbliver dér uden nogen mulighed for at blive flyttet, før medlemsstatens myndigheder træffer afgørelse om enten at indrømme den pågældende asyl⁽⁶⁾ eller sende den pågældende tilbage til oprindelses- eller transitlandet, forudsat at denne tilbagesendelse er mulig, hvilket ikke er tilfældet i de fleste sager.

1.12. EØSU støtter **EU-rammen, hvormed der indføres ensartede regler for screening af irregulære migranter**, der pågribes på området, og **som ved indrejse i Schengenområdet har unddraget sig grænsekontrol. Dette skal beskytte Schengenområdet og sikre en effektiv styring af irregulær og ulovlig migration.**

1.13. EØSU opfordrer EU-institutionerne, EU-agenturerne og arbejdsmarkedets parter til at medvirke ved udformningen af yderligere politikker og programmer (som f.eks. talentpartnerskaber), udveksling af bedste praksis og multilaterale venskabsprogrammer vedrørende eksisterende »humanitære korridorer«. Udvalget efterlyser også, at der udvikles nye lovrammer, at der indføres hasteprocedurer, så det **humanitære visum** kan anvendes i mere udstrakt grad og af flere personer (gennem tilpasning til de nugældende bestemmelser i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009⁽⁷⁾), og at »**sponsorering**« også gøres til en **almindelig lovlig indrejsekanal** i de immigrationspolitikker, der gælder for tredjelandstatsborgere fra ikkeEU-lande. EØSU gør medlovgiverne opmærksom på, at gældende EU-lovgivning såsom Schengenaf-talen og Lissabontraktaten allerede indeholder bestemmelser om »**subsidiær og midlertidig beskyttelse**« for dem, der flygter fra krige og naturkatastrofer. Dette viser, hvordan man **ved at anvende lovgivningsinstrumenter, der allerede er til rådighed for Den Europæiske Unions medlemsstater, kan sikre sårbare personer, der har behov for international beskyttelse, regulær indrejse.**

⁽⁵⁾ Andelen af migranter, der ankommer fra lande med en anerkendelsesprocent på under 25 %, er steget fra 14 % i 2015 til 57 % i 2018.

⁽⁶⁾ Angående brug af frihedsberøvelse i forbindelse med grænseproceduren se præmis 179 og 183 i Domstolens dom i sag C-808/18 »I medfør af denne artikel 43 har medlemsstaterne således tilladelse til at foretage en »frihedsberøvelse« som omhandlet i artikel 2, litra h), i direktiv 2013/33, af de ansøgere om international beskyttelse, der ankommer til deres grænser, inden de gives ret til indrejse på deres område, som nævnte artikel 43 fastsætter, og med henblik på at sikre, at de i samme artikel 43 fastsatte procedurer er effektive«; »Det følger endvidere af artikel 43, stk. 1, i direktiv 2013/32, at en frihedsberøvelse på grundlag af denne bestemmelse kun er begrundet for at give den pågældende medlemsstat mulighed for, inden ansøgeren indrømmes international beskyttelse, at undersøge, om der skal gives tilladelse til indrejse på dens område, om ansøgningen kan afvises [...] eller om denne ikke kan afvises som grundløs [...]«

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

2. Generelle bekymringer og bemærkninger

2.1. I den nye europæiske pagt slås der til lyd for **en integreret politikudformning, der samler forskellige politikker inden for asyl, migration, tilbagesendelse, beskyttelse af de ydre grænser, bekæmpelse af smugling af migranter og forbindelser med vigtige tredjelande inden for rammerne af en tilgang på tværs af ministerier og myndigheder**. I sidste ende vil de foreslåede forordninger, der er til behandling, imidlertid lægge en enorm byrde på medlemsstaterne i Sydeuropa med den uundgåelige følge, at de bliver uanvendelige og ikke vil nå de forventede resultater. Når der er gået et rimeligt stykke tid, vil medlemsstaterne være tvunget til *de facto* at afvise et stort antal asylansøgninger, selv dem, der opfylder betingelserne for indrømmelse af asyl, for at undgå at øge antallet af mennesker, der holdes samlet under umenneskelige forhold.

2.2. Medlemsstaterne i Sydeuropa har ikke andet valg end at blive omdannet til enten interneringslejre eller udrejsecentre.

2.3. I denne udtalelse vil der blive fokuseret på tre af de ni instrumenter, der er indeholdt i den nye pagt: **i) den nye screeningforordning, ii) det ændrede forslag til revision af forordningen om asylprocedurer, iii) det ændrede forslag til omarbejdning af Eurodacforordningen**.

3. Særlige bemærkninger til den nye screeningforordning

3.1. Med den nye **screeningforordning foreslås der en screening før indrejse** på det første indrejselands område, hvilket skal gælde for alle tredjelandsstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ildsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion.

3.2. Det fremgår af de tilgængelige oplysninger, at hvor det i 2015 og 2016 var tredjelandsstatsborgere med et klart behov for international beskyttelse, der ankom til EU, er det nu i et vist omfang i stedet blandede grupper af personer.

3.3. Særlige bemærkninger til formålet med og hovedelementerne i screeningproceduren

3.3.1. Formålet med screeningen er at bidrage til den nye samlede tilgang til migration og blandede strømme ved at sikre, at personers identitet, men også eventuelle sundheds- og sikkerhedsrisici, hurtigt fastslås, og at alle tredjelandsstatsborgere, der befinder sig ved de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, eller som ildsættes efter en eftersøgnings- og redningsaktion, hurtigt henvises til den relevante procedure. Målet bør også være at tilvejebringe et nyttigt værktøj og sætte de øvrige EU-lande i stand til at deltage og vurdere ansøgeren.

3.3.2. Ifølge forslaget skal de berørte personers grundlæggende rettigheder beskyttes ved hjælp af en mekanisme, der oprettes af medlemsstaterne.

3.3.3. Screeningens bør navnlig omfatte:

a) et indledende helbredstjek og tjek af sårbarhed

b) en identitetskontrol sammenholdt med oplysninger i europæiske databaser

c) registrering af biometriske oplysninger (dvs. oplysninger om fingeraftryk og ansigtsbillede) i de relevante databaser i det omfang, det endnu ikke er sket, og

d) en sikkerhedskontrol gennem forespørgsel i relevante nationale databaser og EU-databaser, navnlig Schengeninformationssystemet (SIS), for at verificere, at den pågældende person ikke udgør en trussel mod den indre sikkerhed.

3.3.4. Screeningens bør være obligatorisk og finde anvendelse ikke kun i de første indrejselande, men i alle medlemsstater i overensstemmelse med princippet om EU-solidaritet. Som beskrevet i pagten vil der kun blive gennemført asylprocedurer i det første indrejseland. **Hvis »obligatorisk solidaritet« ikke er ensbetydende med »obligatorisk omfordeling« i henhold til bestemmelserne i forordningen om asylprocedurer, eller hvis der ikke indføres procedurer, der giver**

folk mulighed for at ansøge om asyl i EU-medlemsstater uden at skulle krydse EU's grænser, vil forordningen ikke have nogen virkning i praksis. Omfordeling bør endvidere fremmes med incitamerter og negative incitamerter, og asylprocedurerne bør under alle omstændigheder gennemføres i andre medlemsstater og ikke kun i det første indrejseland.

3.3.5. Den foreslåede screening forventes at tilføje værdi til de nuværende procedurer og bør bortset fra i sundhedsanliggender ikke kun foretages i lande med ydre grænser.

3.3.6. En uafhængig, effektiv og løbende overvågningsmekanisme bør navnlig dække overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen samt overholdelsen af de gældende nationale regler i tilfælde af frihedsberøvelse og **princippet om non-refoulement**. Den bør endvidere sikre, at klager behandles hurtigt og på en hensigtsmæssig måde.

3.3.7. I forslaget anerkendes EU-agenturernes rolle — Frontex og Den Europæiske Unions Asylagentur, der kan bistå og støtte de kompetente myndigheder i alle deres opgaver i forbindelse med screeningen — men forslaget er ikke tilstrækkelig klart. Desuden tillægges Agenturet for Grundlæggende Rettigheder en vigtig, men fuldstændig uigennemsigtig rolle med hensyn til at bistå medlemsstaterne med at udvikle de uafhængige mekanismer til overvågning af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen samt overholdelse af de gældende nationale regler i tilfælde af frihedsberøvelse og princippet om non-refoulement.

4. Ændret forslag til revision af forordningen om asylprocedurer

4.1. EØSU finder det rigtigt, at man har valgt at fremlægge det nye ændrede lovforslag som en EU-forordning i stedet for et direktiv, som det er tilfældet i dag. EØSU sætter ikke desto mindre et stort spørgsmålstegn ved, hvordan man vil kunne håndhæve og gennemføre forordningen i alle medlemsstater, navnlig i dem, der har været genstand for traktatbrudsprocedurer. **Udvalget kan kun tilslutte sig dette forslag, hvis det ikke forvandler medlemsstaterne i syd til interneringslejre eller udrejsecentre for mennesker.**

4.2. EØSU bifalder intentionen i Kommissionens forslag om at forbedre koordineringen og de fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse og for yderligere harmonisering af afgørelser om asyl og tilbagesendelse. Men udvalget beklager, at der er fremsat flere forslag vedrørende koordinering af etableringen af lukkede interneringscentre i de første indrejselands end vedrørende det fælles asylsystem, hvorved det alene er de første indrejselands, der forpligtes til at håndtere asylansøgere. Dette giver det overordnede indtryk, at **de forslag, der skal gennemføres, er henvendt til landene i syd uden nogen henvisning til omfordeling ved anvendelsen af »grænseprocedurer«.**

4.3. EØSU beklager desuden, at potentielle problemer i forbindelse med iværksættelsen af tilbagesendelsesprogrammerne ikke er blevet tilstrækkeligt klarlagt i forslaget, først og fremmest hvad angår ikkeEU-landes, oprindelseslandes og transitlandes villighed til i praksis at samarbejde med EU.

4.4. EØSU understreger det presserende behov for en mere omfattende strategi baseret på et system med afbalanceret og delt ansvar for styringen af migrationsstrømme mellem EU-lande og ikkeEU-lande.

4.5. EØSU understreger desuden behovet for at yde familier med børn tilstrækkelig beskyttelse og opfordrer indtrængende Kommissionen til at være særlig opmærksom på uledsagede mindreårige, den samlede effektivitet af procedurerne for asylvejledning, indikatorerne for operationelle standarder og opbygningen af en samling af eksempler på bedste praksis (offentliggjort af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)). **Det er ikke acceptabelt, at kun børn under 12 år betragtes som børn — og ikke som det er tilfældet efter international ret børn under 18 år. Ifølge FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 forstås ved et barn ethvert menneske under 18 år.**

4.6. Civilsamfundsorganisationerne har under nylige høringer foreslået en revision af visse regler for fastlæggelse af ansvar og en mekanisme for obligatorisk solidaritet, herunder for personer, der sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsoperation. **Ikkestatslige organisationer argumenterer endvidere for en fælles forståelse af »ansvar« mellem medlemsstaterne og har opfordret til, at de reviderede Dublinregler omfatter en mere permanent omfordelingsmekanisme⁽⁸⁾. EØSU spørger, hvordan en velfungerende solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne realistisk set vil kunne gennemføres under det nye ændrede forslag. Reglerne om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, findes for øjeblikket i forordningen om asyl- og migrationsforvaltning, men burde være fastlagt i forordningen om asylprocedurer med mulighed for, at ansøgninger via Eurodac også kan behandles i andre medlemsstater.**

5. Ændring af forslaget fra 2016 om omarbejdning af Eurodacforordningen

5.1. **Sigtet med ændringen af forslaget fra 2016 om omarbejdning af Eurodacforordningen er at etablere en forbindelse mellem specifikke personer og de procedurer, der gælder for dem med henblik på at forbedre kontrollen af irregulær migration og opdagelsen af ulovlige bevægelser.**

5.2. Eurodacs hovedformål er at identificere asylansøgere og gennem oplysninger om fingeraftryk og ansigtsbillede (»biometriske oplysninger«) at lette fremskaffelsen af beviser, der kan hjælpe med at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om asyl, som er indgivet i EU.

5.3. EØSU er ikke overbevist om, at Eurodac⁽⁹⁾ er et velegnet værktøj til bekæmpelse af irregulær migration, og heller ikke om, at det vil være en reel hjælp for medlemsstaterne i forbindelse med overvågningen af støtte til frivillig tilbagevenden og reintegration⁽¹⁰⁾.

5.4. Forslaget om ændring af forslaget fra 2016 bygger på medlovgivernes foreløbige aftale. Det supplerer ændringerne og sigter mod at **omdanne Eurodac til en fælles europæisk database til støtte for EU-politikker om asyl, genbosætning og irregulær migration.**

5.5. Derudover har det til formål at indsamle mere nøjagtige og fuldstændige oplysninger, der kan bruges til politikudformningen, og derigennem bedre bistå med kontrollen af irregulær migration og opdagelsen af ulovlige bevægelser ved ikke kun at **optælle antallet af ansøgninger, men også antallet af individuelle ansøgere. EØSU mener imidlertid, at dette avancerede system også må give migranten mulighed for at ansøge om asyl i en anden medlemsstat og ikke kun i det første indrejseland.**

5.6. Eurodac tager også sigte på at bidrage til fastlæggelsen af egnede politiske løsninger på dette område, **idet det bliver muligt at udarbejde statistikker ved at kombinere oplysninger fra flere databaser.**

5.7. EØSU er enig i, at fælles regler for optagelse af fingeraftryk og ansigtsbillede af tredjelandsstatsborgere til Eurodac skal anvendes på samme måde i alle medlemsstater.

5.8. EØSU går ind for at oprette et **videninstrument, der giver Den Europæiske Union oplysninger om, hvor mange tredjelandsstatsborgere der rejser ind i EU på irregulær vis eller indrejser i kølvandet på eftersøgnings- og redningsoperationer og søger om international beskyttelse, hvilket er en forudsætning for at udforme en holdbar og evidensbaseret migrations- og visumpolitik.**

⁽⁸⁾ CEPS' Project Report, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?*, juni 2019.

⁽⁹⁾ Det vil forbedre medlemsstaternes overvågningskapacitet på dette område og undgå »shopping« inden for støttet frivillig tilbagevenden og reintegration, da medlemsstaterne vil få øjeblikkelig adgang til denne information, og en person, der har modtaget støtte i én medlemsstat, vil ikke kunne flytte til en anden medlemsstat med det formål at opnå en anden type af eller bedre støtte. For øjeblikket har medlemsstaterne ikke en fælles database og ingen mulighed for på anden vis at finde ud af, om en tilbagesendt allerede har modtaget støtte til tilbagevenden og reintegration. Denne information er helt afgørende for at bekæmpe misbrug og dobbelte ydelser.

⁽¹⁰⁾ Ind- og udrejsesystemet betyder, at medlemsstaterne kan opdage tredjelandsstatsborgere, der har opholdt sig ulovligt i EU, selvom de er indrejst lovligt. Der findes imidlertid ikke et lignende system til identifikation af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt, og som er indrejst ulovligt i EU ved de ydre grænser. Det nuværende Eurodacsystem er den ideelle database til lagring af denne information, da den allerede indeholder den slags oplysninger. I øjeblikket er formålet med indsamling af den slags oplysninger kun at være en hjælp til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Identifikation af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold og tredjelandsstatsborgere, som er indrejst i Den Europæiske Union på irregulær vis ved de ydre grænser, vil især kunne hjælpe medlemsstaterne, når der skal udstedes nye papirer til en tredjelandsstatsborger med henblik på tilbagesendelse.

5.9. Et andet mål med Eurodac er at mærke afviste ansøgninger og på den måde yde yderligere støtte til de nationale myndigheder, der beskæftiger sig med asylansøgere, som allerede har fået afslag på deres ansøgning i en anden medlemsstat. De nationale myndigheder må imidlertid have ret til at genbehandle en ansøgning, der er blevet behandlet i en anden medlemsstat.

Bruxelles, den 25. februar 2021.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

Følgende ændringsforslag opnåede mindst en fjerdedel af stemmerne, men blev forkastet under debatten (forretningsordenens artikel 43, stk. 2):

Punkt 2.2.

Ændres som følger:

2.2. Medlemsstaterne i Sydeuropa har ikke andet valg end at ~~blive omdannet til enten interneringslejre eller oprette lukkede udrejsecentre, hvor asylansøgernes levevilkår og rettigheder er meget problematiske.~~

Begrundelse

Den nuværende tekst fejlfortolkes meget nemt, da landene ikke selv bliver omdannet til interneringslejre eller andet. Der er oprettet udrejsecentre i disse lande.

Resultat af afstemningen:

For: 96

Imod: 100

Hverken for eller imod: 47

Følgende punkter i sektionens udtalelse blev ændret for at afspejle ændringsforslag vedtaget på plenarforsamlingen, selvom udtalelsens oprindelige ordlyd opnåede over en fjerdedel af stemmerne. (forretningsordenens artikel 43, stk. 2):

1.1. EØSU noterer sig den nye pagt om migration og asyl, hvis sigte er at tackle et komplekst fænomen med mange facetter. EØSU opfatter de nye forordninger som et positivt bidrag til mere effektiv grænsesikkerhed i EU. Der etableres en bedre og sikrere procedure for kontrol af personer, der rejser ind i EU. En integreret, fælles EU-strategi, der er robust og fremadrettet, har været stærkt tiltrængt i lang tid, men når det gælder migrationsspørgsmålet og asylområdet som helhed, serverer Kommissionen desværre den samme gamle suppe, opvarmet, men alligevel — som det er standardpraksis — øst op kold til landene i Sydeuropa. **Dertil kommer, at de fire eller fem berørte medlemsstater vil blive omdannet til »lukkede lejre«⁽¹⁾ for mennesker i en periode på mindst seks eller syv måneder og måske endda mere, indtil udfaldet af procedurerne foreligger, hvilket vil afføde situationer, der er 20 gange værre end før.**

Resultat af afstemningen:

For: 105

Imod: 99

Hverken for eller imod: 43

1.2. EØSU ønsker at pointere, at der synes at mangle goodwill fra Kommissionens side over for udvalgets forslag. I alle sine udtalelser (SOC/649, SOC/669 og SOC/670) rejser udvalget kritik af vedtagelsen af både forordningen om asyl- og migrationsforvaltning og forordningen om asylprocedurer. EØSU ønsker også at understrege, at udvalget efter at have gennemgået de ni forordninger og været i kontakt med Kommissionen mener, at mulighederne for at gennemføre disse ni forordninger er urealistiske. Helt typisk behandler Kommissionen ikke immigration som en enkelt problemstilling, men henfører i stedet forslag og anbefalinger til en anden forordning. Konsekvensen er, at der ikke skabes nogen væsentlig sammenhæng mellem problemstillingerne, som i stedet behandles enkeltvis inden for rammerne af de særskilte forordninger. Kort sagt henvises der hver gang til en ny regel, eller Kommissionen affejer simpelthen alle bemærkninger med den begrundelse, at de hører ind under andre regler.

⁽¹⁾ Ikkeindrejse er et begreb, der har eksisteret både i Schengen og i EU-retten om asyl (artikel 43 i direktivet om asylprocedurer).

Resultat af afstemningen:

For: 101

Imod: 97

Hverken for eller imod: 41
